

Vijfa Kadas.

Iffju desált kedélyem
Örökre elveszett.

Sivem magas remények
Mélységes sírja lett.

I ha ollykor mult időmre
Még visszemlékzem
Csakoda's könyvével
Telik meg két szemem

Bajos leányt szerettem
Mi hűn, mi vigtelen
Csak én tudom, s maganyom
És pusztá ejtelem.

Rea parostám leltem
Legbűszkebb álmaid
Rea seji ifjuságom
Minden virágait

I midőn éjfélszemébol
Nemán serehme sőt
Midőn fehér karával
Először atkarolt

~~Art gondolain ar egneti~~

Es holló-fürte arnyan
Alomba ringatott
Es ajka csabdalanal
Csorokkal halmozott.

Art gondolain ar egneti
Rim üdössége hall
Mellytöl födöwe jäteti
Ar elet es halál.

Je tölem istenített
Imádott hü leány
Dusz völegénye korjan
Most esküszik talán.

Borataim is voltak
Kedelyes gyöngyfiak,
Kik velem vigadotak,
Kik velem ittanak.

Mint esküvők kerünkben
Csöngven hobis pohar
"Híved lesünk ar elet
Bor milly csapára var.

Olly ego inelemmel
Szeritak keremmel

Regeny rivem a' keiben
Hogy sinter megvepedt.

De midon pohavambol
A jö bor kifogyott
I ajtomban a regenyseg
Busan kopogtatott.

Eltüntek elöpülték
Mint bujdosi madar
A merre röt tavasban
Hlevebb a napsugar.

Most itt ülök magamban
Mint eltorolt faag.
Elöttem ei utannam
Kietlen pustusag.

Ki adja vissza újra
Tremenyvirágimat
Ki förti rózsahintet
Jötet világomat.

Ei vissza ki teremti
Elvestett kitemet
Hogy hü borat a földön
E hü leány lehet.

Gyuluy P.